

til Lønningslovenes Revision, vilde være nødvendigt at gjenmæge disse Regulativer, som kunde være støttende for Finantsloven. Saade hvad der fra Først af er sket, og hvad der af Lønningslovenes Behandling ses at være det Umindelige, tyder altsaa paa, at det ikke kunde medføre uoversigtelige Vanskeligheder at gaa den Vej, og jeg ser derfor ikke, at der i den Henseende kan være nogen Vanskelighed. Derimod anser jeg det for at være i høi Grad vigtigt, at Folkethinget bestemt hævder, at man ikke kan anerkende, at disse Lønningsstillæg ikke bør gives gennem Finantsloven. Dersom man gif et Skridt videre, kunde jeg ikke følge med, thi det vilde efter min Mening være at gaa vel vidt, men jeg skal følge Forslaget, fordi der dog her er gjort principiel Reservation. Den ærede Minister talte om Grunden til, at dette Lønningsforslag her var fremkommet og antydede, at man derved havde lettet sin Samvittighed. Her vil jeg ligeledes fremsætte et Faktum, som viser, at der ikke kan have været noget Samvittighedsnag tilstede hos Folkethinget eller i ethvert Fald ikke hos dem, der toge Initiativet med Hensyn til denne Sag, eller dog hos en Del af dem. Det er nemlig en Kjendsgjerning, at der meget tidligere under Finantslovens Behandling viste sig en bestemt Villie til at henstille til Regjeringen, at der foretoges Skridt med Hensyn til Fernbaneembedsmændenes Stilling, og naar Regjeringen gjorde et Forslag med Hensyn til disse Embedsmænd, vilde det efter Medlemmernes Mening, isølge de Udtalelser, der vare komne frem, ikke kunne undlade ogsaa at gjøre Forslag med Hensyn til de Embedsmænd, der sadde i lignende Stillinger. Dette var i det Mindste min Mening, og medens jeg ikke veed, om Andre skulde have en besværet Samvittighed angaaende denne Sag, kan jeg sige, at min Samvittighed er aldeles rolig i saa Henseende; jeg har hele Tiden villet have, at der skulde gives Tillæg til de lavere lønede Embedsmænd. — Da jeg vilde indtage nogen Stilling her i Thinget, finder jeg mig kun foranlediget til at sige dette Par Ord med Hensyn til min egen Stilling under Sagen og Grunden til, at jeg kan stemme for denne Dagsorden, ihvorvel det er med tungt Hjerte. Jeg gjør det, fordi jeg ser, at det andet Thing og Regjeringen, uagtet man ikke havde nogen virkelig bestemt Overbevisning om, at det ikke kunde tilstedes, at Bestemmelsen stod paa Finantsloven, dog har ladet den udgaa. For at godtgjøre, at dette har været Regjeringens Mening, tør jeg maasse endnu blot igjen henvise til det Sted, hvoraf jeg før oplæste nogle Linier, idet det nemlig der af Ministeren er udviklet, at der ikke var noget Bessentligt til Hindre for, at Bestemmelsen kunde blive staaende paa Finantsloven. Han siger lidt længere nede: „Seg har ofte nok betegnet Grunden derfor“ — nemlig Grunden for, at Regjeringen ikke har gjort nogen absolut Indsigelse imod, at dette Forslag stod paa Finants-

loven — „idet jeg ikke turde paastaa, at det var absolut utilstedeagt, og jeg ønskede ikke, at man med Rette eller Urette skulde bestynde Regjeringen for at være den, der af doktrinar Formalisme hindrede Tillæg til Lønningerne“. De Herrer se altsaa, at Regjeringen har havt den Overbevisning, at Finantsloven dog ikke var bleven saa aldeles forvansket ved, at dette Forslag var optaget i den, og derfor siger jeg, at den ikke kan vasse Bestyldningen for doktrinar Formalisme af sig. Dette gjælder endnu mere, tror jeg, om Landstinget, der selv har ment, at ihvorvel det ikke var absolut utilstedeagt, at Bestemmelsen stod paa Finantsloven, var det dog det Nigtigste at tage den bort, og man har naturligvis havt det Haab, at Folkethinget, saaledes som det for det Meste pleier at gaa, nok vilde vide at høre sig under den dobbelte Indskyldelse af Regjeringen og Landstinget. Naar man altsaa skal tale om Bestyldninger, tror jeg, at de ligge der, hvorhen de bleve lagte af den ærede Ordfører.

Formanden: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det hans Mening ogsaa at betegne Landstingets Fremgangsmaade som fremgaaet af doktrinar Formalisme. Hvis det var Meningen, saa maa jeg bemærke, at det ikke er rigtigt at betegne det andet Things Fremgangsmaade saaledes.

Winther: Tør jeg maasse bemærke, at jeg kun citerede de Ord, den ærede Minister har brugt om sig selv, og med Hensyn til Landstinget sagde jeg kun, at jeg troede, at ogsaa det af formelle Grunde var gaaet den Vej, det er gaaet.

Formanden: Det ærede Medlem sagde: Dette gjælder endnu mere om det andet Thing, og det var ikke ganske klart, om han ikke dermed mente, at det omtalte Udtryk, som han forud havde brugt, ogsaa skulde gjøres gjælbende paa Landstingets Fremgangsmaade; men det glæder mig nu at høre, at dette ikke er Tilfældet, og dermed bortfalder Grunden til Paataale.

Bagger: Naar jeg har begjært Ordet for at tale ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, skylder jeg det høie Thing at begynde mine Udtalelser med at sige, at jeg kun taler paa mine egne Vegne og ikke som ved 2den og 3die Behandling af Finantslovsforslaget som Ordfører for det oprindelig af 6 Medlemmer stillede Forslag, som nu foreligger her isørt andre Klæder. Saaledes som Forslaget nu foreligger, altsaa i en særlig Lovsform, havde jeg ganske vist oprindelig ikke troet, at det vilde komme til at foreligge, idet jeg havde troet, at Landstinget vilde have taget Finantsloven, saaledes som den var sendt fra os, have taget den altsaa uden at